

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 03 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2019, de părțile vătămate *Alexeev Nadejda*, *Alexeev Eleonora*, de avocata *Cristina Iachimov* și de inculpatul

Pinteac Ion

Termenul de examinare,
instanța de fond: 12.10.2018 – 03.12.2018,
instanța de apel: 10.01.2019 – 15.05.2019,
instanța de recurs: 24.06.2019 – 11.06.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 03 decembrie 2018, Pinteac Ion a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 1 an închisoare, art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare și art. 187 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării în arest de la 23.09.2018 până la 23.10.2018.

2. Instanța de fond a constatat că la 15 august 2018, inculpatul Pinteac Ion, urmărind intenția de a obține venit, prin acces liber, a sustras pe ascuns din gospodăria lui Moroșan Nadejda din s. xx, r-nul xx, bunuri, care aparțineau ei și copiilor săi - un laptop de model „Asus” la prețul de 12.000 lei, o pereche de cercei din aur la prețul de 2000 lei, bani în sumă de 10.000 lei și buletinul de identitate cu

costul de 1000 lei, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 25.000 lei.

Tot el, la 21 august 2018, aproximativ ora 07:00, în timp ce se afla la domiciliul concubinei sale Moroșan Nadejda din s. xx, r-nul xx, în urma unui conflict iscat, i-a aplicat ultimei mai multe lovituri în regiunea feței, cauzându-i leziuni corporale sub formă de echimoză și edemul țesuturilor moi la față, comoție cerebrală, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 201819D0138 din 26 septembrie 2018, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și în circumstanțele indicate, fiind calificate ca vătămare corporală ușoară cu dereglare a sănătății de scurtă durată. Producerea unor astfel de vătămări corporale la cădere de pe suport propriu, s-au autocauzarea lor, este puțin probabil.

Tot el, la 14 septembrie 2018, în jurul orelor 19.30 – 20.00, aflându-se la domiciliul lui Alexeeva Eleonora din s. xx, r-nul xx, având scop de însușire, i-a sustras în mod deschis mijloace bănești în sumă totală de 7000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul în judecată nu s-a prezentat, dar în declarațiile date la urmărirea penală, a recunoscut vina pe deplin, indicând, că îi pare rău de cele săvârșite și se căiește sincer.

Totodată, vina i-a fost dovedită pe deplin în ședința de judecată, acțiunile lui urmând a fi calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile, în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, violență în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, acțiuni violente soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale și în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor materiale altei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, anterior a fost condamnat, dar antecedentele penale sunt stinse, paguba materială a restituit-o parțial, de persoana acestuia, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă numai în condițiile privării de libertate.

3. Avocatul Victor Șova, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că părțile vătămate în ședința de judecată au declarat că nu au pretenții față de inculpat și s-au împăcat.

Ori, inculpatul a conștientizat faptele comise și părțile vătămate erau predispuse spre împăcare.

În cadrul urmării penale inculpatul a recunoscut vina, astfel că în privința lui pot fi aplicate dispozițiile art. 90 Cod penal.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a indicat că examinarea cauzei a avut loc în lipsa sa, prin ce i-au fost încălcate drepturile procesuale.

Pe motivul că a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite și a restituit prejudiciul material, instanța urmează a-i aplica o pedeapsă mai blândă.

3.2. Avocata Cristina Iachimov, a declarat un apel nemotivat, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2019, apelurile au fost respinse, ca inadmisibile.

Instanța de apel a reținut că avocata Iachimov C. a declarat apel, dar fără a fi anexat mandatul de acordare a asistenței juridice.

Din materialele cauzei rezultă, că avocata Iachimov C. a încheiat contractul de asistență juridică nr. 139 pe 26.12.2018, adică ulterior depunerii apelului.

Astfel, avocata Iachimov C. la data depunerii apelului nu avea împuterniciri pentru a acționa în numele inculpatului la depunerea apelului împotriva sentinței Judecătoriai Edineț din 03.12.2018.

Totodată, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate în baza. 186 alin. (2) lit. d), 201¹ alin. (1) lit. a), art. 187 alin. (1) Cod penal

În instanța de apel, inculpatul a declarat că recunoaște că la 15.08.2018 a sustras de la concubina Moroșan Nadejda un laptop stricat de 10.000 lei, cerceii și actele de identitate. La data de 21.08.2018 s-au certat și a lovit-o cu palma în regiunea feței. La 14.09.2018 a venit acasă, pe drum s-a întâlnit cu Alexeeva Eleonora, care i-a spus că a primit banii de la SRL „xxx”. Acasă i-a spus să-i dea banii, deoarece îi datora 500 lei și i-a spus că oprește datoria, dar el i-a spus că îi va da datoria altă dată. Atunci a luat din buzunar 7000 lei. Din acei bani a luat 1700 lei, restul i-a ascuns în casă, după care a sunat lui Moroșan Nadejda și i-a spus unde sunt. Îi pare rău de cele comise.

Faptele infractorice săvârșite de inculpat au fost confirmate în instanța de fond prin probele administrate, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă, precum la baza sentinței just au fost puse probele scrise administrate pe caz și analizate de către instanța de fond.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, care prevăd scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corijare a celui condamnat, de prevenirea săvârșirii de el a noi infracțiuni, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptelor infractorice comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Instanța de fond corect a luat în considerație că inculpatul nu este la prima abatere de lege, anterior a fost condamnat, având antecedentul penal stins.

În circumstanțele date, nu se constată prezența circumstanțelor care a-r genera casarea hotărârii atacate sub aspectul invocat și aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, conform prevederilor art. 90 Cod penal, după cum solicită în apelurile declarate, deoarece măsura de pedeapsă stabilită lui este echitabilă în raport

cu circumstanțele cauzei, cu persoana acestuia și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel impunându-se soluția de respingerea a apelului ca nefondat.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta prejudiciabilă încă de la momentul descoperirii ei.

Prin urmare, pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea executării ei în temeiul art. 90 Cod penal, nu va fi corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, nu poate fi considerată adecvată și nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale, ori, corectarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării de libertate.

De asemenea, pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă ce este echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Instanța de fond corect a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea ei reală, reieșind din toate circumstanțele cauzei stabilite și amplu expuse în conținutul sentinței contestate.

Nu poate fi reținută afirmația avocatei Iachimov C. referitor la încetarea procesului în baza art. 187 alin. (1) Cod penal pe motiv că inculpatul a săvârșit un act de samovolnicie în ziua când a luat banii de la Alexeeva Eleonora, deoarece în suma de 7000 de lei era și salariul acestuia de la SRL „xxx” în sumă de 1700 lei.

Ori, probele administrate demonstrează pe deplin săvârșirea de către inculpat anume a infracțiunii reținute în sarcina lui, astfel instanța de fond corect a conchis asupra vinovăției inculpatului și just i-a calificat acțiunile în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

Probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului în fapta stabilită de către instanța de fond, pe când în instanța de apel nu au fost prezentate probe în confirmarea nevinovăției lui.

Argumentele privind calificarea greșită a acțiunilor inculpatului, indicate de avocat în ședința instanței de apel, sunt neîntemeiate, deoarece instanța de fond a dat o apreciere cuvenită probelor examinate și just a considerat că acestea sunt suficiente, și că cu certitudine dovedesc vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, calificându-i corect acțiunile în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Anume, din declarațiile părții vătămate Alexeeva Eleonora, care au fost suplimentar verificate în ședința instanței de apel, reiese că inculpatul a intrat în casă, a apucat-o de mâini și de câteva ori a izbit-o de perete cerând de la ea bani, apoi, văzând că dânsa are în buzunarul drept de la pantaloni bani, în mod deschis i-a sustras bani în sumă 7000 lei.

La fel, pe parcursul urmăririi penale și la judecarea cauzei în instanța de fond, atât partea vătămată Alexeeva Eleonora, cât și partea vătămată Moroșan Nadejda nu

au relatat că suma sustrasă de inculpat de 7000 lei cuprindea și salariul ui, versiunea în cauză fiind înaintată doar în instanța de apel, dar care nu poate fi reținută în favoarea inculpatului, aceasta fiind una declarativă și înaintată doar în scopul eschivării lui de la pedeapsă pentru infracțiunea de jaf.

Astfel, este întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la prezența elementelor constitutive a infracțiunii de jaf prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, dat fiind că s-a constatat cu certitudine, că inculpatul a sustras în mod deschis bani în sumă de 7000 lei, de la partea vătămată Alexeeva Eleonora.

Probele nominalizate și examinate în ansamblu reprezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de fapt, din care rezultă că Pinteac Ion a săvârșit infracțiunea de jaf, adică acțiunile sustragere deschisă a bunurilor materiale a altei persoane, prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal.

Pe motiv dat, argumentul apelantului de a recalificarea acțiunile inculpatului în baza infracțiunii de samavolnicie urmează a fi respins, din considerentul, că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond corect au încadrat acțiunile lui în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

5. Avocata Cristina Iachimov, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că pedeapsa a fost stabilită inculpatului contrar prevederilor art. 16, 61, 65, 75 Cod penal.

Nu a fost demonstrată existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal.

Nu au fost luate în considerație declarațiile părților vătămate că, nu au pretenții față de inculpat și că î-l iartă.

Nu s-a dat apreciere că în banii pe care acesta i-a scos din buzunarului lui Alexeeva Eleonora, era și salariul lui, astfel că acțiunile acestuia nu constituie jaf, dar samavolnicie, deoarece dânsul fără voie din buzunar a luat suma de 1700 de lei, pe care i-a muncit cinstit, fapt confirmat prin certificatul de la patronul unde erau angajați inculpatul și părțile vătămate, de unde rezultă că acțiunile lui incorect au fost calificate.

Pe celelalte infracțiuni de furt și violență în familie, inculpatului urma a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată.

În ședința instanței de apel, inculpatul a declarat că învinuirea îi este clară, vina o recunoaște, până la apel nu a dat declarații pentru că nu a avut posibilitate să o facă.

Astfel, vina inculpatului nu este dovedită nici prin probele administrate la faza de urmărire penală, nici prin cele cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Colegiul greșit a interpretat acțiunile lui Pinteac I. și decizia instanței de apel urmează să fie casată **cu menținerea sentinței judecătorei Ciocana din 13.07.2018.**

În drept, recursul este întemeiat pe art. 432-435 Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul a indicat că cauza urma să fie examinată în ordinea procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ori să fie încetat

procesul penal, pe motivul împăcării cu părțile vătămate, deoarece în ședințele de judecată părțile vătămate au declarat că nu au careva pretenții de ordin material față de el și s-au împăcat.

Instanțele nu au apreciat acel fapt că încă în cadrul urmăririi penale a conștientizat faptele comise, a recunoscut faptele incriminate și părțile vătămate erau predispuse de a se împăca, circumstanțe ce puteau fi luate în considerație de instanță pentru a i se aplica prevederile art. 90 Cod penal.

Deci, pe art. 186 alin. (2) Cod penal, urmează să-i fie stabilită pedeapsa cu amenda.

Pe art. 187 alin. (1) Cod penal, urmează să fie încetat procesul penal, deoarece a comis samavolnicie, ori, în ziua când a luat banii de la partea vătămată, din suma de 7000 lei -1700 de lei constituia salariul lui, fapt confirmat prin actul de salarizare.

Pe art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, urmează să fie încetat procesul penal, pe motivul împăcării părților.

5.2. La 18 iunie 2019, *Alexeev Nadejda*, la fel, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

Recurenta a invocat că în ședința de judecată a declarat că nu are pretenții față de inculpat și s-au împăcat.

5.3. Tot pe 18 iunie 2019, a declarat recurs ordinar și *Alexeev Eleonora*, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, echitabile.

Recurenta a indicat că în ședința de judecată a declarat că nu are pretenții față de inculpat și s-au împăcat, iar pe art. 187 alin. (1) Cod penal, urmează să fie încetat procesul penal, deoarece inculpatul a săvârșit un act de samavolnicie.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

În această consecutivitate, și cu referire la recursurile ordinare declarate de către *Alexeev Nadejda* și *Alexeev Eleonora*, se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 aprilie

2016, în lipsa părților vătămate, iar la 15 mai 2019 a fost pronunțată decizia motivată, care a fost înmănată celor prezenți - procurorului și inculpatului, iar celor neprezenți - părților vătămate Moroșan Nadejda și Alexeev Eleonora, precum și avocatului Iachimov Cristina, li-a fost expediată la 16.05.2019 (*vol II f.d. 60, 61*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 15.05.2019, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 17.06.2019.

Totodată, potrivit ștampilei de pe plic, respectivele recursuri ordinare au fost depuse la oficiul poștal la 18 iunie 2019 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 20 iunie 2019, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. II, f.d. 77-81 pct. 5.2., 5.3. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursurilor respective în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursurile nominalizate.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce sunt depuse peste termen, recursurile ordinare ale lui *Alexeev Nadejda* și *Alexeev Eleonora*, urmează a fi declarate inadmisibile (*pct.5.2, 5.3. din decizie*).

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține, însă, că în recursurile avocatei și inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Rezultă, că aceste recursuri ordinare nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu

recursurile ordinare al avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare ale avocatului și inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Moroșan N. și Alexeeva E., procesele- verbale de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 21.08.2018, raportul de constatare nr.201819P0563 din 22.08.2018 și raportul de expertiză judiciară nr.201819D0138 din 26.09.2019 în privința lui Moroșan N., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins probele și versiunile aduse în sprijinul apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, probele administrate confirmând în mod concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2), 187 alin. (1), 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, astfel că faptelor comise li s-a dat o încadrare juridică corectă (*pct. 2. - 4. din decizie*).

Argumentele recurenților că acțiunile inculpatului urmau corect a fi încadrate ca samavolnicie, dar nu ca jaf, sunt neprobate. Ori, întemeiat au statuat instanțele că atât pe parcursul urmăririi penale, cât și la judecarea cauzei în instanța de fond, părțile vătămate nu au afirmat că o parte din suma sustrasă deschis de inculpat, de 7000 lei, ar fi constituit salariul inculpatului.

Totodată, pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului de către instanțele de fond în conformitate cu prevederile legale prescrise în art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire

a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. și 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, solicitarea avocatei Iachimov C. privind casarea deciziei instanței de apel, **cu menținerea sentinței Judecătoriei Ciocana din 13.07.2018**, este confuză și absolut neîntemeiată, deoarece asemenea sentință nu a fost pronunțată în speța de pe rol (*pct. 2., 4., 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct.2), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocata Cristina Iachimov și de inculpatul Pinteac Ion xx, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 03 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2019, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de părțile vătămate *Alexeev* Nadejda și *Alexeev* Eleonora împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 03 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2019, în privința inculpatului Pinteac Ion xx, pe motiv că sunt declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 27 septembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun